

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๑.๒ หลักการและเหตุผล

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

- ๑) กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะ (มาตรา ๙๕/๑)
- ๒) เพิ่มเงื่อนไขในการร้องทุกข์กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ (มาตรา ๙๖ วรรคสอง)
- ๓) เพิ่มความผิดฐานการไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามกฎหมาย คำพิพากษาหรือสัญญาหย่า (มาตรา ๓๐๗/๑ และมาตรา ๓๐๘)
- ๔) เพิ่มความผิดฐานการบังคับสมรส (มาตรา ๓๐๙/๑ มาตรา ๓๐๙/๒)
- ๕) เพิ่มความผิดฐานผู้มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูละเลยหน้าที่ (มาตรา ๓๐๙/๓)
- ๖) เพิ่มความผิดฐานการสมรสในระหว่างเครือญาติ (มาตรา ๓๐๙/๔)
- ๗) เพิ่มความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพ (มาตรา ๓๐๙/๕)
- ๘) เพิ่มความผิดฐานการซื้อขายเด็ก (มาตรา ๓๒๐/๑ มาตรา ๓๒๐/๒ และ มาตรา ๓๒๐/๓)

เหตุผล

โดยปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญา ไม่ได้กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ และไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในการร้องทุกข์ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ รวมทั้งเพิ่มฐานความผิดให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคี และแผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียน ว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อเด็ก สมควรต้องมีการแก้ไขเพื่อการปกป้องและคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๓ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญา ไม่ได้กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ และไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในการร้องทุกข์ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ รวมทั้งเพิ่มฐานความผิดให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคี และแผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อเด็ก สมควรต้องมีการแก้ไขเพื่อการปกป้องและคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะ

ในความผิดตามมาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ (๑) มาตรา ๒๗๗ ตริ (๑) มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ (๑) มาตรา ๒๘๒ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๘๓ ทวิวรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๒๘๔ ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะ (ร่างมาตรา ๙๕/๑)

๒) เพิ่มเงื่อนไขในการร้องทุกข์กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถเป็นผู้เสียหาย ถ้าผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด และอยู่ในสภาพที่จะร้องทุกข์ได้เอง หรือผู้ปกครอง ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี ได้ร้องทุกข์แทนภายในสามเดือนนับแต่วันที่ผู้ปกครอง ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ ได้รู้เรื่องความผิดรู้ตัวผู้กระทำความผิด ถือว่ายังไม่ขาดอายุความร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ปกครอง ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ตามความในวรรคสอง ให้หมายความรวมถึง ผู้ปกครอง ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ตามความเป็นจริง (ร่างมาตรา ๙๖ วรรคสอง)

๓) เพิ่มความผิดฐานการไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามกฎหมาย คำพิพากษาหรือสัญญาหย่า

๓.๑) ผู้ใดมีหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งได้มีคำพิพากษา หรือสัญญาหย่าให้ต้องจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู ไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร จนเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อการเลี้ยงดูบุตรที่มีสิทธิได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรือการพัฒนาด้านร่างกายและจิตใจของบุตรที่มีสิทธิได้รับการอุปการะเลี้ยงดูนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรจนครบถ้วนก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาคดี ให้ยกเว้นโทษให้แก่ผู้กระทำความผิด (ร่างมาตรา ๓๐๗/๑)

๓.๒) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐๖ มาตรา ๓๐๗ หรือ มาตรา ๓๐๗/๑ เป็นเหตุให้ผู้ถูกทอดทิ้งหรือบุตรที่มีสิทธิได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๗ หรือมาตรา ๒๕๘ นั้น (ร่างมาตรา ๓๐๘)

๔) เพิ่มความผิดฐานการบังคับสมรส

๔.๑) ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐๙ ใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ หรือใช้อำนาจครอบงำผู้อื่น ให้ทำการสมรสหรืออยู่กินกันฉันสามีภริยา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากผู้ใดในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้นำผู้อื่นที่ถูกใช้กำลังบังคับขู่เข็ญหรือหลอกลวงไปนอกราชอาณาจักร ช่วยเหลือในการนำไปนอกราชอาณาจักรหรือขัดขวางไม่ให้กลับเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดในวรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๓๐๙/๑)

๔.๒) ผู้ใดบังคับ ขู่เข็ญ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม ยินยอมหรือกระทำได้ด้วยประการใดให้เด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีสมรสกับผู้อื่นไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๒)

๕) เพิ่มความผิดฐานผู้มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูละเลยหน้าที่

ผู้ใดละเมิดต่อหน้าที่ของตนโดยจงใจหรือละเลยไม่ทำให้สิ่งที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพอนามัยจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก หรือปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็น การขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก ในการที่ตนจะต้องให้การดูแลหรืออบรมเลี้ยงดูแก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และเป็นผลให้เด็กที่ได้รับการดูแลหรืออบรมเลี้ยงดูดังกล่าวตกอยู่ในภาวะเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย หรือจิตใจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้ทำการเลี้ยงดูเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำแล้ว ให้ยกเว้นโทษให้แก่ผู้กระทำความผิด (ร่างมาตรา ๓๐๘/๓)

๖) เพิ่มความผิดฐานการสมรสในระหว่างเครือญาติ

ผู้ใดมีเพศสัมพันธ์กับผู้สืบสันดานของตนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดมีเพศสัมพันธ์กับบุพการีของตนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับวรรคสองหากพี่น้องร่วมสายโลหิตมีเพศสัมพันธ์ต่อกัน

ผู้สืบสันดานและพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาไม่ต้องรับโทษตามมาตรานี้หากในขณะที่กระทำความผิดบุคคลดังกล่าวมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี (ร่างมาตรา ๓๐๘/๔)

๗) เพิ่มความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพ

ผู้ใดกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยการกระทำซ้ำ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตามในระยะใกล้ชิด

(๒) ใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสารหรือวิธีอื่นใดของการติดต่อสื่อสาร

(๓) ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยมิชอบในการส่งสินค้าหรือบริการ ให้แก่ผู้นั้น

(๔) ช่มชู้ให้เกิดความกลัวอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ หรือ

(๕) การคุกคามอื่นใด นอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔)

และการกระทำดังกล่าวนี้เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้คุกคาม สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลที่ใกล้ชิดของผู้ถูกคุกคามนั้น เป็นอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้คุกคาม สมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลที่ใกล้ชิดของผู้ถูกคุกคามนั้น ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

กรณีตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ (ร่างมาตรา ๓๐๘/๕)

๘) เพิ่มความผิดฐานการซื้อขายเด็ก

๘.๑) ผู้ใดขายหรือมอบให้ไปแก่ผู้อื่นซึ่งบุตร หรือเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน เพื่อแลกกับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใดไม่ว่าเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดให้เงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใดเป็นการตอบแทนในการซื้อหรือรับมอบเด็กตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานซื้อเด็ก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง

ผู้ใดให้การสนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

ผู้ใดลักพาหรือนำพาหรือกระทำความผิดด้วยประการอื่นใด ให้ได้ไปซึ่งตัวเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่เป็นการกระทำต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๓๒๐/๑)

๘.๒) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒๐/๑ เป็นเหตุให้เด็ก

(๑) ได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต (ร่างมาตรา ๓๒๐/๒)

๘.๓) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒๐/๑ วรรคหนึ่ง วรรคสองหรือวรรคสาม ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้กระทำความผิดได้เลี้ยงดูเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือยกเว้นโทษก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๒๐/๓)

๒.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- ๑) กระทรวงยุติธรรม
- ๒) กระทรวงมหาดไทย
- ๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๔) สำนักงานอัยการสูงสุด
- ๕) สำนักงานศาลยุติธรรม
- ๖) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ๗) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
- ๘) ประชาชนทั่วไป

๒.๓ ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่เกี่ยวกับการกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะ (ร่างมาตรา ๙๕/๑)

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มเงื่อนไขในการร้องทุกข์กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ (ร่างมาตรา ๙๖ วรรคสอง)

๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามกฎหมาย คำพิพากษาหรือสัญญาหย่า (ร่างมาตรา ๓๐๗/๑ และร่างมาตรา ๓๐๘)

๔) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการบังคับสมรส (ร่างมาตรา ๓๐๙/๑ และร่างมาตรา ๓๐๙/๒)

๕) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานผู้มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูละเลยหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๓)

๖) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการสมรสในระหว่างเครือญาติ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๔)

๗) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๕)

๘) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการซื้อขายเด็ก (ร่างมาตรา ๓๒๐/๑ ร่างมาตรา ๓๒๐/๒ และร่างมาตรา ๓๒๐/๓)

๙) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

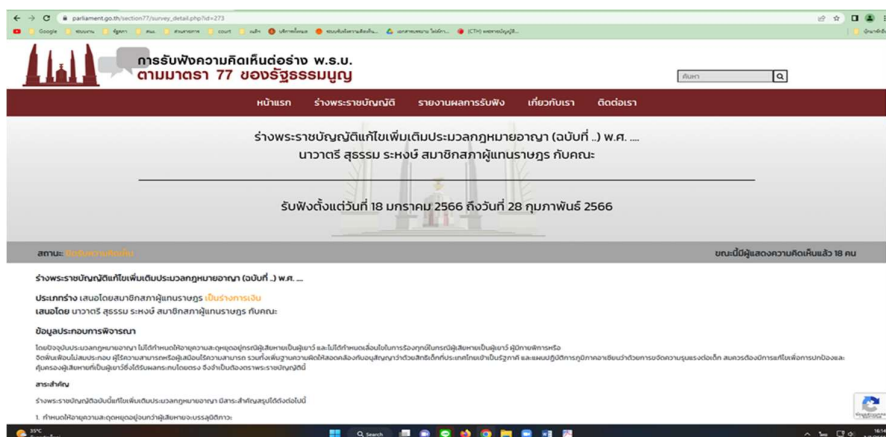
๒.๔ ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๒.๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

เปิดรับฟังตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ รวมระยะเวลาจำนวน ๔๒ วัน

๒.๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (๑) กระทรวงยุติธรรม
- (๒) กระทรวงมหาดไทย
- (๓) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๔) สำนักงานอัยการสูงสุด
- (๕) สำนักงานศาลยุติธรรม
- (๖) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- (๗) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

๒.๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๒.๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

๑) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา <https://www.parliament.go.th/section77> มีผู้เข้าเยี่ยมชมหน้าการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๖๔๒ คน โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๑๘ คน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ	เพศชาย จำนวน ๑๖ คน เพศหญิง จำนวน ๑ คน ไม่ระบุเพศ จำนวน ๑ คน
ช่วงอายุ (ปี)	ต่ำกว่า ๒๐ ปี และอายุ ๒๑ - ๓๐ ไม่มี ๓๑ - ๔๐ จำนวน ๓ คน ๔๑ - ๕๐ จำนวน ๑ คน ๕๑ - ๖๐ จำนวน ๙ คน ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๔ คน
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน ๖ คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน ๘ คน ปริญญาตรี จำนวน ๒ คน สูงกว่าปริญญาตรี ไม่มี
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑ คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน ๑ คน ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๕ คน เกษตรกร จำนวน ๗ คน รับจ้าง จำนวน ๓ คน นักเรียน/นักศึกษา ไม่มี
ความเกี่ยวข้องกับ ร่างพระราชบัญญัติ ในฐานะ	กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๑ คน สำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน ๑ คน

๒) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และมีหน่วยงานที่ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- สำนักงานอัยการสูงสุด
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

๒.๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th/section77 และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

สรุปผลการรับฟังรายประเด็น ดังนี้

๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่เกี่ยวกับการกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะ (ร่างมาตรา ๙๕/๑)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๑๒ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่เห็นด้วย เนื่องจากฐานความผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๕/๑ นั้น ส่วนใหญ่เป็นความผิดอาญาแผ่นดินที่พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถกล่าวโทษให้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจร้องทุกข์ของผู้เสียหาย พนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ทันทีโดยไม่ต้องรอให้ผู้เสียหายบรรลุนิติภาวะก่อน หากให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะแล้ว ย่อมจะทำให้อายุความในความผิดดังกล่าวต้องล่วงเลยออกไปกว่าอายุความที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายและผู้แทนเฉพาะคดีไว้ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อให้ความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมโดยเร็ว และป้องกันผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำที่เป็นผู้เยาว์มิให้บอบช้ำจากการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมนานเกินไป

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า ปัจจุบันการนับอายุความในคดีอาญาตามมาตรา ๙๕ จะเริ่มนับอายุความเมื่อมีการกระทำความผิดสำเร็จและนับต่อเนื่องไปจนครบกำหนดอายุความ ซึ่งหลักการกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะในความผิดเกี่ยวกับเพศที่กระทำต่อผู้เยาว์ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อเป็นการปกป้องและคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่าการให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจะบรรลุนิติภาวะนั้น เพื่อให้สภาพจิตใจของผู้เสียหายมีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งส่งผลดีให้กับกลุ่มผู้เสียหายที่พร้อมเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม แต่อาจมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงกลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ประสงค์จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมแม้จะบรรลุนิติภาวะแล้วด้วย เนื่องจากไม่ประสงค์จะนิกย่อนหลังหรือรื้อฟื้นข้อเท็จจริงจากการกระทำที่เกิดขึ้นในอดีต รวมไปถึงหลักการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดที่ควรดำเนินการโดยเร็ว เพื่อให้พยานหลักฐานต่าง ๆ ในคดีไม่สูญหาย หรือถูกบิดเบือน โดยเฉพาะหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งการกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ดังกล่าวอาจส่งผลให้การดำเนินคดีล่าช้า อันกระทบต่อการอำนวยความยุติธรรมให้กับผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วย เพราะหากผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นผู้เยาว์ อาจยังมีสภาพจิตใจที่ไม่พร้อมสำหรับการเข้าสู่คดีหรือเข้าสู่

กระบวนการยุติธรรม อาจเกิดความกลัว อับอาย หรือยังไม่เข้าใจในการกระทำความผิดดังกล่าว หากหยุดนับอายุความจนกว่าผู้เยาว์ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศบรรลุนิติภาวะสภาพจิตใจของผู้เยาว์ก็จะมี ความเข้มแข็งขึ้น สามารถที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้มากขึ้น และมีความรู้ความเข้าใจต่อการ กระทำความผิดมากขึ้นด้วย สามารถดำเนินการทางคดีได้เองอย่างเต็มที่ และหากเป็นความผิด อันยอมความได้ เมื่อไม่แจ้งความร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือน คดีก็ขาดอายุความ ทำให้ผู้กระทำความผิด ไม่เกรงกลัวที่จะกระทำความผิดต่อผู้เยาว์ และมีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลง ดังกล่าวนั้น ควรใช้ภายในขอบเขตที่เหมาะสมเป็นบางกรณี เนื่องจากอาจเป็นการเพิ่มภาระในการ ติดตามตัวผู้กระทำความผิดให้เข้ามาสู่กระบวนการพิจารณาของศาล

๒) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มเงื่อนไขในการร้องทุกข์กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ (ร่างมาตรา ๙๖ วรรคสอง)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๘ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่เห็นด้วย เนื่องจากตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๒ (๔) ได้นิยามความหมายของคำว่า “ผู้เสียหาย” ไว้ครอบคลุมแล้ว อีกทั้งมาตรา ๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยังกำหนดหลักเกณฑ์ในคดีอาญาซึ่งผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ไม่มีผู้แทนโดยชอบธรรม หรือเป็นผู้วิกลจริตหรือไร้ความสามารถไม่มีผู้อนุบาล หรือซึ่งผู้แทนโดยชอบ ธรรมหรือผู้อนุบาลไม่สามารถจะทำการตามหน้าที่โดยเหตุหนึ่งเหตุใด รวมทั้งมีผลประโยชน์ขัดกันกับ ผู้เยาว์หรือคนไร้ความสามารถนั้น ก็ให้ญาติหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องต่อศาลให้ตั้งเป็นผู้แทนเฉพาะ คดีได้ จึงเป็นการคุ้มครองผู้เยาว์และคนไร้ความสามารถอย่างครบถ้วนแล้ว ในกรณีคนเสมือน ไร้ความสามารถ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หากยังมีความสามารถและอยู่ในสภาพ ที่รู้สำนึกในการกระทำของตนก็สามารถร้องทุกข์ดำเนินคดีได้เองตามกฎหมาย หากไม่สามารถ ดำเนินการได้อาจมอบให้ผู้พิทักษ์หรือบุคคลใดดำเนินคดีแทนได้

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า ไม่ควรกำหนดอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายในประมวล กฎหมายอาญาซ้ำอีก เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๙๖ กำหนดให้กรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอัน ขาดความอายุความ ประกอบกับมาตรา ๒ (๔) ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนด นิยามคำว่า “ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานใด ฐานหนึ่ง รวมทั้งบุคคลอื่นที่มีอำนาจจัดการแทนได้ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ซึ่งมาตรา ๓ ถึงมาตรา ๖ กำหนดให้ผู้มีอำนาจร้องทุกข์ ได้แก่ ผู้เสียหายและผู้มีอำนาจจัดการแทน ผู้เสียหาย สามารถดำเนินคดีแทนผู้เสียหายได้อยู่แล้ว ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมิได้ห้ามผู้เสียหาย เป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ

ร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น กลุ่มบุคคลดังกล่าวทำการร้องทุกข์ภายในกำหนดเวลาสามเดือน ตามมาตรา ๙๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ก็ไม่มีผลทำให้ขาดอายุความร้องทุกข์ดังกล่าว อีกทั้ง มาตรา ๓ ถึงมาตรา ๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้กำหนดหลักการให้อำนาจ ผู้จัดการแทนผู้เสียหายในการดำเนินคดีอาญาไว้แล้ว

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วยกับหลักการ เนื่องจากหากมีการกระทบความผิดต่อผู้เสียหายที่เป็นบุคคลที่หย่อนความสามารถ ดังเช่นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ บุคคลดังกล่าวอาจเกรงกลัว ไม่กล้าบอกผู้ใด หรือไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการร้องทุกข์หรือไม่สามารถไปร้องทุกข์ ด้วยปัญหา จากสภาพร่างกายหรือจิตใจ ทำให้ไม่สามารถร้องทุกข์ได้ทันภายในกำหนดอายุความ ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดรอดพ้นจากการดำเนินคดีได้ง่าย ดังนั้น จึงควรบัญญัติกฎหมายในเรื่องการนับอายุความให้มีความเป็นธรรมและคุ้มครองบุคคลที่หย่อนความสามารถ โดยให้อายุความร้องทุกข์เริ่มนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายรู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด

๓) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรตามกฎหมาย คำพิพากษาหรือสัญญาหย่า (ร่างมาตรา ๓๐๗/๑ และร่างมาตรา ๓๐๘)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๗ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่เห็นด้วย เนื่องจากหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นเรื่องทางแพ่งมากกว่าที่จะถือเป็นความผิดร้ายแรงที่จะมีโทษทางอาญา การไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรจึงเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการทางแพ่ง นอกจากนั้นแล้ว พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๖๒ ได้บัญญัติให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งกักขังผู้มีหน้าที่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร บุตรบุญธรรม ผู้อยู่ในปกครองที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในกรณีศาลสั่งให้นำเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูมาวางศาล ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่สามารถดำเนินการได้ เมื่อพิจารณาลักษณะของความผิดซึ่งไม่ถึงขั้นเป็นความผิดร้ายแรงที่จะต้องกำหนดโทษทางอาญา ย่อมเป็นการก่อให้เกิดภาระแก่รัฐที่จะต้องดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๕๒๒ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้กำหนดให้กรณีสามีภริยาหย่าโดยความยินยอม ให้ทำความตกลงกันไว้ในสัญญาหย่าสามีภริยาทั้งสองฝ่าย หรือสามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะออกเงินค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเป็นจำนวนเงินเท่าใด และกรณีหย่าโดยคำพิพากษาของศาลหรือในกรณีที่สัญญาหย่ามิได้กำหนดเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรไว้ ให้ศาลเป็นผู้กำหนด และมาตรา ๑๖๒ วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าเลี้ยงชีพถ้าศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษานำเงินมาวางศาลตามเงื่อนไข หรือระยะเวลาที่ศาลกำหนด ในกรณีลูกหนี้ตามคำ

พิพากษามีรายได้ประจำ ศาลอาจสั่งให้อายัดเงินเท่าจำนวนที่จะชำระเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดู หรือค่าเลี้ยงชีพเป็นรายเดือน แล้วให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินดังกล่าวนำเงินมาวางศาลแทนลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่ง และมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดมาตรการบังคับไว้อยู่แล้ว ประกอบกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)) ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคี ได้กำหนดหลักการในข้อ ๑๑ ไว้ว่า “บุคคลจะถูกจำคุกเพียงเพราะเหตุว่าไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้” จึงเห็นว่า ไม่ควรนำเรื่องทางแพ่งมากำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วย เนื่องจากคู่สมรสที่ย่ำแย่ และมีการทำข้อตกลงหรือมีคำพิพากษาให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเลี้ยงดูบุตร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายมารดา ขณะที่อีกฝ่ายต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู แต่เมื่อจ่ายค่าเลี้ยงดูไปสักพักก็จะหลีกเลี่ยง ส่งผลการเจริญวัยของเด็ก การฟ้องร้องบังคับคดีที่ผ่านมาเป็นเพียงคดีทางแพ่งโดยศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นภาระอย่างมากกับฝ่ายเลี้ยงดูหรือผู้เป็นแม่ในการฟ้องร้อง หากกำหนดโทษทางอาญามาใช้บังคับกับฝ่ายที่ต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู อาจแก้ปัญหาดังกล่าวได้ และยังเป็นกลไกที่ช่วยเหลือคุ้มครองดูแลเด็กอีกทางหนึ่ง

๔) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการบังคับสมรส (ร่างมาตรา ๓๐๙/๑ และร่างมาตรา ๓๐๙/๒)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๑๐ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้ เนื่องจากเห็นว่าในประมวลกฎหมายอาญามีการกำหนดความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพไว้อยู่แล้ว โดยมาตรา ๓๐๙ วรรคสอง และวรรคสาม ยังกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นหากกระทำโดยมีอาวุธ ร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป กระทำให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือทำลายเอกสารสิทธิอย่างใด กระทำโดยอ้างอำนาจอัยยี่ห้อหรือช่องโจร หรือหากเป็นการหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้ใดเพื่อบังคับให้ไปที่ใดภายในหรือนอกราชอาณาจักรก็เป็นความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๐ และมาตรา ๓๑๐ ทวิ หากเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้นตามมาตรา ๓๑๒ ทวิ อยู่แล้ว และหากเป็นการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอมก็เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีบัญญัติไว้เป็นการครอบคลุมอยู่แล้ว

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๐๙ ของประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดความผิดฐานข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา ๓๒๐ กำหนด

ความผิดฐานใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด พาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘ กำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวที่เป็นการบังคับสมรส ต้องได้รับโทษหนักกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐๙ และมาตรา ๓๒๐ ซึ่งหากพิจารณาชนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมในบางท้องถิ่น อาจมีการฉ้อโกงการบังคับสมรสแก่บุตรเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับผู้เยาว์หรือบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ซึ่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดลักษณะความผิดที่ร้ายแรงกว่าการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐๙ และมาตรา ๓๒๐ ดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการศึกษาผลกระทบจากการบังคับใช้ความผิดฐานดังกล่าว ให้มีความละเอียดรอบคอบเสียก่อน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีข้อสังเกตว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้การสมรส คือ การที่ชายและหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงความยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยและจดทะเบียนต่อหน้านายทะเบียน (มาตรา ๑๔๕๗ และมาตรา ๑๔๕๘) การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์แล้ว เว้นแต่มีเหตุสมควรศาลอาจอนุญาตให้สมรสก่อนได้ (มาตรา ๑๔๕๘) ชายและหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมา เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา สมรสกันไม่ได้ไม่ว่าเป็นญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ (มาตรา ๑๔๕๐) การสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะคู่สมรสสำคัญผิดตัวหรือถูกกลฉ้อฉล หรือถูกข่มขู่ เฉพาะแต่คู่สมรสที่สำคัญผิดหรือถูกกลฉ้อฉล หรือถูกข่มขู่เท่านั้น ขอเพิกถอนการสมรสได้ (มาตรา ๑๕๐๘) ดังนั้น ชายและหญิงซึ่งมีอายุไม่ถึง ๑๗ ปีบริบูรณ์ หรือเป็นญาติสืบสายโลหิตกันย่อมไม่สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว หรือการสมรสที่เป็นโมฆียะเพราะคู่สมรสถูกข่มขู่ คู่สมรสที่ถูกข่มขู่ก็สามารถขอเพิกถอนการสมรสได้ อันเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นอกจากนี้ ร่างมาตรา ๓๐๙/๑ และร่างมาตรา ๓๐๙/๒ อาจมีความซ้ำซ้อนมาตรา ๓๐๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๕) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานผู้มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูละเลยหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๓)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๙ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๐๙/๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการเพิ่มฐานความผิดกับผู้ที่มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กละเลยต่อหน้าที่ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ปกครอง และกำหนดโทษไว้หากปฏิบัติผิดหน้าที่ไว้อย่างครอบคลุมครบถ้วนแล้ว อีกทั้งประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๐๖ และมาตรา ๓๐๗ ยังได้บัญญัติกำหนดฐานความผิดกรณีทอดทิ้งเด็กหรือผู้ซึ่งพึ่งตนเองไม่ได้ และกำหนดโทษไว้อย่างครอบคลุมแล้ว

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า มีลักษณะการกระทำความผิดที่มีความใกล้เคียงกันอย่างยิ่งกับบทบัญญัติความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ตามมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๐๘ ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นบทบัญญัติความผิดในลักษณะ ๑๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หมวด ๔ ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา ของประมวลกฎหมายอาญา จึงอาจมีความซ้ำซ้อนกัน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๓๐๙/๓ อาจมีความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

๖) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการสมรสในระหว่างเครือญาติ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๔)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๘ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สำนักงานอัยการสูงสุด ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการเพิ่มความผิดมาตรา ๓๐๙/๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเพิ่มฐานการสมรสให้ระหว่างเครือญาตินั้น ในการกำหนดโทษทางอาญา จะต้องพิจารณาว่าความผิดที่จะมีโทษทางอาญานั้นต้องเป็นความผิดร้ายแรง หากพิจารณาถึงประเด็นการมีเพศสัมพันธ์กับผู้สืบสันดานบุพการี หรือพี่น้องร่วมสายโลหิตเป็นความผิดทางอาญานั้น อาจไม่สอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ เนื่องจากความผิดร้ายแรงนั้นต้องเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบทางลบต่อสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งพิจารณาได้จากหลักของคุณธรรมทางกฎหมายควบคู่กับหลักกษัตริย์มหาราช แม้ว่าการมีเพศสัมพันธ์กับผู้สืบสันดานบุพการี หรือพี่น้องร่วมสายโลหิตจะเป็นเรื่องผิดศีลธรรมอันมีลักษณะเป็นข้อห้ามทางสังคมและเป็นเรื่องที่น่าละอาย แต่ก็ไม่ว่าจะที่ใช้กฎหมายทางศีลธรรมมาเป็นการบัญญัติความผิดทางอาญาได้ในทุกกรณี หากความร้ายแรงของลักษณะการกระทำนั้นยังไม่ได้สัดส่วนอันเหมาะสมที่จะก่อให้เกิดกษัตริย์มหาราชต่อสังคมถึงขั้นที่จะต้องกำหนดเป็นความผิดทางอาญา และขณะเดียวกันหากเป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความไม่ยินยอมก็มีบทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ครอบคลุมแล้ว เช่น ความผิดลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ การกำหนดให้การกระทำใดเป็นความผิดทางอาญาและต้องรับโทษจึงควรเป็นมาตรการสุดท้ายที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะใช้ มิเช่นนั้นแล้วจะนำไปสู่สภาวะกฎหมายอาญาเพื่อซึ่งประเทศไทยกำลังเผชิญภาวะนี้อยู่

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า มีลักษณะการกระทำความผิดที่มีความใกล้เคียงกันอย่างยิ่งกับความผิดเกี่ยวกับเพศ และมาตรา ๒๘๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติความผิดในลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งการเพิ่มเติมความผิดตามมาตรา ๓๐๙/๔ เป็นการเพิ่มเติมความผิดลักษณะ ๑๑

ความผิดต่อเสรีภาพและชื่อเสียง หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภาพ ของประมวลกฎหมายอาญา จึงอาจมีความซ้ำซ้อนกัน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วยกับหลักการ เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างเครือญาติเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม ซึ่งเป็นข้อห้ามทางสังคมและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ดังจะพบได้จากคำสอนทางศาสนาของศาสนาต่าง ๆ นอกจากนี้ เหตุผลทางการแพทย์ก็เป็นเหตุผลสำคัญอีกประการที่ควรกำหนดให้การมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างเครือญาติหรือในระหว่างบุคคลที่มีความใกล้ชิดทางสายโลหิต เป็นความผิดอาญา กล่าวคือ จากการวิจัยทางการแพทย์พบว่าเด็กที่เกิดมาจะมีความผิดปกติ หรือพิการ โดยมากมักเป็นความพิการหรือความผิดปกติติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่ในบางรายจะแสดงอาการในภายหลัง ทั้งนี้เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีสายโลหิตเดียวกันหรือกับญาติที่มีความใกล้ชิดทางสายโลหิตจะทำให้เกิดการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมจากบิดามารดาที่มีลักษณะพันธุกรรมที่ผิดปกติหรือบกพร่องดังกล่าวก้าวไปสู่ทารก พฤติการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักของสังคมและเมื่อเกิดความไม่มั่นคงในครอบครัวก็ย่อมส่งผลกระทบต่อนความมั่นคงในทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงโดยทั่วไปในสังคมด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เห็นว่าไม่ควรเรียกความผิดนี้ว่า ความผิดฐานการสมรสในระหว่างเครือญาติ เนื่องจากตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้การสมรสจะต้องจดทะเบียนต่อหน้านายทะเบียน (มาตรา ๑๔๕๗ และมาตรา ๑๔๕๘) ชายและหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา สมรสกันไม่ได้ไม่ว่าเป็นญาติโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ (มาตรา ๑๔๕๐) ดังนั้น ชายและหญิงซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตกันย่อมไม่สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว แต่อาจเรียกความผิดนี้ว่า ความผิดฐานมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างเครือญาติ และมีข้อสังเกตว่าร่างมาตรา ๓๐๙/๔ อาจมีความซ้ำซ้อนกับมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๗) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพ (ร่างมาตรา ๓๐๙/๕)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๙ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า การกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการคุกคามต่อเสรีภาพจะเป็นการซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่แล้ว

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๙๗ ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นบทบัญญัติความผิดกระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ เป็นความผิดอาญาละหุโทษ แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพตามร่างมาตรา ๓๐๙/๕ ดังกล่าว พบว่า ได้กำหนดลักษณะที่ต้องเป็นการกระทำคุกคามด้วยการกระทำซ้ำ ๕ ประการ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่สามารถดำเนิน

ชีวิตได้ตามปกติ และมีความแตกต่างไปจากมาตรา ๓๙๗ ที่มีลักษณะเป็นเพียงการกระทำที่เดือดร้อนรำคาญ อีกทั้งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๒๓๘ ของประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน พบว่า มีการบัญญัติความผิดฐานคุกคามต่อเสรีภาพในลักษณะเป็นการสะกดรอยตาม (Stalking) ซึ่งใกล้เคียงกับการแก้ไขเพิ่มเติมความผิดอาญาตามร่างมาตรา ๓๐๙/๕ และประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังไม่ได้กำหนดลักษณะความผิดดังกล่าวไว้ การเพิ่มบทบัญญัติความผิดฐานการคุกคามต่อเสรีภาพดังกล่าวจึงส่งผลให้เป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลมากยิ่งขึ้น

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วยกับหลักการ เนื่องจากที่ผ่านมาไม่มีการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการติดตามคุกคาม (ติดตามรังควาน) ความเป็นส่วนตัวของบุคคล โดยเฉพาะ เมื่อเกิดเป็นคดีความ ก็มักนำบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใกล้เคียงมาพิจารณากับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๓๐๙ มาตรา ๓๘๘ มาตรา ๓๙๒ และมาตรา ๓๙๗ และไม่มีมาตรการทางกฎหมายภายหลังจากศาลมีคำพิพากษามาบังคับใช้แก่ผู้กระทำผิด ส่งผลให้ผู้กระทำผิดกลับไปติดตามคุกคามผู้เสียหายซ้ำอีก ซึ่งปัจจุบันรูปแบบของการติดตามมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่จำกัดเพียงเฉพาะการคุกคามของบุคคลใกล้ชิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัว การติดตามเพื่อล่อลวงละเมิดทางเพศ หรือเกิดจากความผิดปกติทางสติปัญญาหรือความผิดปกติทางจิตของผู้ติดตาม แต่อาจรวมถึงการติดตามคุกคามในรูปแบบของการติดต่อสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเสนอขายสินค้าและบริการ และหากผู้ถูกกระทำเป็นเด็ก ซึ่งมีความเปราะบางทางจิตใจมากกว่าผู้ใหญ่ ผลกระทบจากการถูกติดตามย่อมมากกว่าผู้ใหญ่ หากมีการเพิ่มฐานความผิดดังกล่าวไว้ อาจเป็นการยับยั้งและป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำความผิดในลักษณะนี้อีก และมีข้อสังเกตว่า นอกจากจะมีบทลงโทษทางกฎหมายแล้ว ควรจะมีการกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของกฎหมายและเพิ่มความคุ้มครองให้แก่เหยื่อของการถูกติดตามคุกคามอีกทางหนึ่งด้วย

๘) ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการเพิ่มความผิดฐานการซื้อขายเด็ก (ร่างมาตรา ๓๒๐/๑ ร่างมาตรา ๓๒๐/๒ และร่างมาตรา ๓๒๐/๓)

ผู้แสดงความคิดเห็นทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เห็นด้วย ๙ คน ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ไม่เห็นด้วย ไม่มี

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า อาจซ้ำซ้อนกับฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่แล้ว เช่น มาตรา ๓๑๒ ตรี และมาตรา ๓๑๙ ซึ่งได้บัญญัติไว้เป็นการครอบคลุมแล้ว อีกทั้งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ก็บัญญัติถึงการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว จึงอาจเป็นการซ้ำซ้อนกับกฎหมายดังกล่าว

กระทรวงยุติธรรม เห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๔/๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดการกระทำในลักษณะเป็นธุระจัดหา ซื้อ ขาย จำหน่าย พามาจาหรือส่งไปยังที่ใด

หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งบุคคลใดโดยข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบ ใช้อำนาจครอบงำบุคคลด้วยเหตุที่อยู่ในภาวะอ่อนด้อยทางร่างกาย จิตใจ การศึกษาหรือทางอื่นใดโดยมิชอบ ขู่เข็ญว่าจะใช้กระบวนการทางกฎหมายโดยมิชอบ หรือโดยให้ เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้นเพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความ ยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล หรือเป็นธุระจัดหา ซื่อ ขาย จำหน่าย พามาจาหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัย หรือรับไว้ซึ่งเด็ก โดยมีความมุ่ง หมายเพื่อเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หมายความว่า การ แสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก การแสวงหาประโยชน์ ทางเพศในรูปแบบอื่น การเอาคนลงเป็นทาสหรือให้มีฐานะคล้ายทาส การนำคนมาขอทาน การตัด อวัยวะเพื่อการค้า การบังคับใช้แรงงานหรือบริการตามมาตรา ๖/๑ หรือการอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน อันเป็นการขูดรีดบุคคลไม่ว่าบุคคลนั้นจะยอมหรือไม่ก็ตาม ผู้ที่กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ หากพิจารณาร่างมาตรา ๓๒๐/๑ ร่างมาตรา ๓๒๐/๒ และร่างมาตรา ๓๒๐/๓ บทบัญญัติเกี่ยวกับ ความผิดฐานซื้อขายเด็ก ปัจจุบันมีกฎหมายกำหนดลักษณะการกระทำความผิดและบทกำหนดโทษ ทางอาญาไว้แล้ว

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เห็นด้วยกับหลักการ แต่มีข้อสังเกตว่า ร่าง มาตรา ๓๒๐/๑ ร่างมาตรา ๓๒๐/๒ และร่างมาตรา ๓๒๐/๓ อาจมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่นที่มีโทษ อาญา เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๙) ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ และมี ข้อสังเกตว่า กฎหมายอาญาต้องมีความชัดเจนแน่นอน การบัญญัติถ้อยคำที่ไม่ชัดเจนแต่มีการกำหนดว่า เป็นความผิดทางอาญาและมีโทษนั้นอาจไม่สอดคล้องกับหลักการทางอาญา เช่น ร่างมาตรา ๓๐๗/๑ ได้อ้างถึงเหตุจากคำพิพากษาหรือสัญญาหย่าให้ต้องจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูแต่ไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องทางแพ่ง แต่ได้นำมาเป็นเหตุให้มีความรับผิดทางอาญา โดยตั้งเงื่อนไขว่า “จนเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อการเลี้ยงดูบุตรมีสิทธิได้รับค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น” ซึ่งถ้อยคำดังกล่าว ไม่มีความชัดเจน “การเกิดผลกระทบต่อการเลี้ยงดู” นิยามความหมายมีบริบทอย่างไรและกรณีดังกล่าว เป็นผลโดยตรง หรือมีมูลเหตุที่เหมาะสมอย่างไร จนทำให้บุคคลดังกล่าวต้องได้รับโทษทางอาญา

สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ บัญญัติไว้เป็นหลักการสำคัญให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น พึงกำหนด โทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง จึงมีข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อาจเกินความจำเป็นและอาจมิใช่ความผิดร้ายแรงที่จะต้องกำหนดโทษอาญา ซึ่งจะไม่สอดคล้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญา ไม่ได้กำหนดให้อายุความสะดุญดยุติอยู่กรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ และไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในการร้องทุกข์ในกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ ผู้มีกายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือผู้เสมือนไร้ความสามารถ รวมทั้งเพิ่มฐานความผิดให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคี และแผนปฏิบัติการภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อเด็ก สมควรต้องมีการแก้ไขเพื่อการปกป้องและคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

-

๓.๓ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมได้รับเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งครอบคลุมทุกด้านแล้วในกระบวนการยุติธรรม

๓.๔ ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ประมวลกฎหมายอาญา
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๕ ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑) ผลกระทบด้านต่าง ๆ

ผลกระทบด้านสังคม อาจมีผลกระทบกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และทางแพ่ง เช่น โจทก์ไม่แน่ใจว่าจะฟ้องในความผิดฐานใดตามกฎหมายใด หรืออาจทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินคดีเพิ่มขึ้น อาจมีปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลอาญากับศาลแพ่ง เป็นต้น นอกจากนี้ การกระทำที่จะเป็นความผิดของฐานความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีความซ้ำซ้อนกับการกระทำที่จะเป็นความผิดในฐานความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๒) มีวิธีการเยียวยาอย่างไร

- การเยียวยาเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๓) ต้นทุน/ความพร้อมของรัฐ

- ภาครัฐมีต้นทุนและความพร้อมอยู่แล้วตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๔) เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต/ระบบคณะกรรมการ/โทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

- ไม่มีการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ
- มีโทษทางอาญา

๓.๖ การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี ☒ ไม่มี

๓.๗ การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

๓.๘ บทกำหนดโทษ

- ☐ ไม่มี
- ☒ โทษทางอาญา
- ☐ โทษทางปกครอง
- ☐ โทษปรับทางวินัย
- ☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

.....เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักลใดกระทำความผิดต่อเด็กหรือบุคคลในครอบครัว และเพื่อลดอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในครอบครัว อันเป็นสถาบันหลักของสังคมให้มีความปลอดภัย.....

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบ อันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา
www.parliament.go.th ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร